"Молодій музі"

I

Над озером Щирбським ні пташка не пирхне,
Край плеса ліщина не шепче,
Ні рожі не дишуть, вітрець не чичирхне,
Так тихо, ні плесо не плеще!

Не місяць сріблистий опівночі впав
На землю, на бездну між гори,
До збіч смарагдових краями пристав —
То озеро срібне — як море!..

Світає на горах... Сріблистий безкрай
Фйолетом займився до сходу,
Хвилюється топ'я, шепоче розмай,
Хтось станув край синього броду.

II

Край озера старець столітній стоїть,
Чоло гранітове суворе...
Сто гір, сто провалів держить від століть,
Володар він, цар на всі гори.

Вкотилося сонце йому над чолом,
Озареним щитом корони!
А озеро присло зір тисяч кругом,
До ніг йому грає, гомоне:

"Добрий день, Криване!.." Столітній нанаш
У плесі лице умиває

І кучері сиві… І свій отченаш
Устами без слів вимовляє…

III

А іноді вдосвіта, кажуть, Криван
З свічада мечі добуває,
Стає на високий, найвищий курган,
Монголам грозу присягає!

Народе словацький! Вже з гір огняні
Стовпи довкруги загоріли!
Словаки! Гетьмани! У бій! До борні!
Монголи народ одоліли!

Вдар, пушко словацька, над озером — грим!
Пожежа в краю загогоче,
А озеро морем розллється грізним
І ганьбу у крові сполоче!

Я слухаю… Тихо… Вітрець не чичирхне…
Край плеса ліщина не шепче,
Ні рожі не дишуть… ні пташка не пирхне…
І плесо не плеще… не плеще!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.